

af disse Sygdomme, og Noget, som jeg ikke har videre Kjenndskab til, vil jeg nødig indlade mig paa.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale Vædringsforslagene under Nr. 2 og 3, som jo gaa ud paa, at der skal optages en ny Paragraf, som omhandler Tuberkulosen, og saaledes som de ere stillede, bliver den nye § 11 jo et helt nyt Forslag, saaledes at man kan omtale Alt, hvad der indeholdes i denne nye § 11. Naar Paragrafen i sin Begyndelse lyder saaledes, „Med Hensyn til Tuberkeltæring fastsættes endvidere følgende“, saa bliver det første Spørgsmaal, hvorledes det Ord „endvidere“ skal forstaaes. Jeg vilde have anset det for korrektest, om dette Ord var udeladt, det kan nemlig forstaaes paa to Maader. Det kan forstaaes saaledes, at der for Tuberkulose foruden, hvad der er anført i den foregaaende Paragraf, tillige skal gjælde, hvad der staar i denne Paragraf, men det er vist ikke Udvalgets Mening, at det skal forstaaes saaledes, og jeg vil derfor indtil videre gaa ud fra, at det skal forstaaes paa en anden Maade, nemlig saaledes, at der, foruden de foranstaaende Bestemmelser om andre Sygdomme, saa for Tuberkulose fastsættes følgende Bestemmelser, saaledes, at altsaa, hvad der ovenfor er anført under 1 og 2, ikke her skal komme til Anvendelse paa denne. Vedkommende Eier af tuberkulose Dyr har derfor, selv om Tuberkulosen breder sig i hans Besætning, ikke nogen Pligt til at anmeldte det til Veterinærpolitiet, og dette kan ikke stride ind og foreskrive, hvorledes der skal forholds med Dyrene og med Afhændelsen af de dyrte Produkter, udover, hvad der er anført i denne nye § 11. Det er et bethdeligt Fremskridt og en stor Smødelommen oversfor mig, som jeg paa- skjønner, og naar Udvalget nu saaledes er kommet til Erkjendelse af Rigtigheden af mit Standpunkt i denne Retning, saa har jeg det Haab, at man, naar man arbejder videre paa Sagen, ogsaa i den anden Retning mere og mere skal nærme sig til mit Standpunkt. — Naar man saa gaar videre, saa kommer man til følgende: „Dyr, der i kjendelig Grad lide af Tuberkeltæring“, og Spørgsmaalet bliver saa, hvad der skal forstaaes ved „i kjendelig Grad“. Her vil jeg nu indsthyde den Bemærkning, at mine Udtalelser ikke maa opfattes som fremkaldte af en særlig Vlyst til at kritisere Udvalgets Arbejder. Det er slet ikke Tilfældet, jeg vil gjerne staa paa en god Fod med Udvalget og ønske, at vi under den fortsatte Behandling maa kunne arbejde sammen. Jeg fremdrager kun de nævnte Ord

for at faae en Tvivl hævet, de fandtes ogsaa i Regjeringsforslaget, og det har jo ikke ringe Betydning, hvorledes de forstaaes. Er der ved Ordene „i kjendelig Grad“ tænkt paa, at Dyret skal lide af Tuberkulose i en saadan Grad, at Enhver, der forstaaer sig lidt paa Kreaturer, kan se det, eller er det overladt til Dyrlægers og Veterinærpolitets Skjøn, om det lider af Tuberkulose i kjendelig Grad eller ei? Er dette Sidste nemlig Mening, saa kommer man ind paa et Straaplan, som vil føre til mangfoldige Processer, for saa vil det med andre Ord sige, at naar en Mand sælger et Dyr, og hverken Kjøberen eller Sælgeren i Dieblisset kan skjønne, om det lider af Tuberkulose, saa er det dog ikke sikkert, at Sælgeren bliver angeløs. Efter min Mening bør imidlertid Ordene „i kjendelig Grad“ opfattes saaledes, at det skal være klart saavel for Sælgeren som for Kjøberen, at Dyret lider af Tuberkeltæring, saa at altsaa f. Ex. en Kjøber, der ikke i Dieblisset opdager Sygdommen, men først efter at være kommen hjem senere hen opdager den, ikke med nogen Nytte vil kunne anlægge Sag mod Sælgeren. Hvis imidlertid denne min Opfattelse skulde bero paa en Misforstaaelse, saa mener jeg, at denne burde klares. — Om det næste Punkt: Anvendelsen af Mælk af Køer, der lide af Dvertuberkulose, skal jeg ikke udtale mig. Jeg lægger ikke hunderlig Vægt derpaa, men dog er det ikke af saa lidet Betydning, at det staar i Loven. Imidlertid tror jeg ikke, det vil frembyde nogen Vanskelighed. Hvad der dernæst er anført under b, anser jeg ligeledes for rigtigt og nødvendigt, for derved er Udlandet fuldstændig betrygget mod, at der indføres tuberkulose Dyr. I det Hele ere disse indskrænkende Bestemmelser under a. og b., som Eierne af tuberkulose Dyr ere underkastede, ikke uoverkommelige, det indrømmer jeg. Dog er der en Ulempe, som jeg mener, der burde have været taget Hensyn til med det Samme. Naar der nemlig i § 12 er foreskrevet en Mærkning gennem Indbrænding paa Huden, saa er det Noget, der kan medføre Tab for vedkommende Eier. Naar nemlig et tuberkuløst Kreatur, og andre er det ikke, der skulle brændemærkes, bliver brændemærket, hvad enten det nu er paa Marked eller Dyrstuer, saa vil, tror jeg, i mange Tilfælde Eierne helst have et saadant Dyr nedslaaet, men, naar der nu er Hul paa Huden — og i de fleste Tilfælde af Brændemærkning gaar der Hul paa Huden — saa vil Dyret tabe i Pris. Ofte er det kun Huden, der paa et saadant Dyr har nogen Værdi, og er Huden brændt igjennem, vil det saaledes kunne tabe Halvdelen eller en Trediedel i Pris. Dette er dog Noget,